

Az új törvényhatóság első közgyűlése

Megválasztották a bizottságokat

Oszták kitüntetést kapott a polgármester a szabadtéri játékokért

(A Délmagyarország munkatársától.) Ünnepi hangulatban, de minden ünnepi külsőség nélkülült össze szombaton délután alakuló közgyűlésre az újjáalakított törvényhatósági bizottság. A lépcsőzetet nem borították bibor futószőnyegek, a kapuban sem állt a diszruhás várnagy, virágok sem díszítették a folyosókat, de azért ünnepi volt — a hangulat. A városatyák csaknem teljes számban megjelentek, különösen az újak, akik megilletődve lépték át a városi parlament ajtaját, kíváncsian nézegették a padok közötti sürgős-forrást, találgatták, hogy hol lesz a helyük, amelyről majd eldölgik a rájuk váró tizesztendő ciklus alatt igazságait. Aztán megkezdődött az ismerkedés, — akármilyen hihetetlenül hangzik —, nagyon sok új városatyja van, aki alig ismer valakit társai közül. Barátságos arcok mosolyogtak egymásra, barátságos kézfogások történtek, nagy örvendezések. Most még szabad volt a barátkozás, hogy később annál őszintébben csaphassanak össze az ellentétek.

A főispán megnyitója

Félöt előtt tíz perccel lépett a zsúfolt közgyűlési terembe Baranyi Tibor főispán, aki elfoglalta helyét és néhány pillanat múlva megnyitotta az alakuló közgyűlést.

— Méltóztassanak megengedni — mondotta —, hogy az elnöki székben nemcsak a magam, hanem a város hatósága nevében is a legszívvelősebben és abban a reményben üdvözlhessem az új törvényhatósági bizottsági tag urakat, hogy törekedni fognak megfelelni annak a bizalomnak, amely a választóközönség részéről velük szemben megnyilvánult. Meggyőződése, hogy a bizottsági tag urak is, — hasonlóan a régiekhez — át vannak hatva annak tudatától, hogy a városi képviselőiség nemcsak a város közigazgatásának irányítására kiható jogok birtoklását jelenti, hanem hogy felelősséggel is jár, mert gyakorlása a város számára értékes, gyakorlójára dekorummá csak abban az esetben válik, ha az minden más szemponttól eltekintve, kizárólag Szeged városa, — s azon keresztül az Ország, a Nemzet érdekében történik. Ebben a magas szolgálatban ne válasszon el bennünket párt, vagy felekezeti különbség, hanem egyesüljünk a cél érdekében egy közös, állandó akarásban.

— Méltóztassék megengedni, hogy még egy kérről forduljak a bizottsági tag urakhoz: kérem, hogy felszólalásaikban érezzék meg a multhoz hiven azt a pártszenvédelemtől mentes tárgyalosságot és hangnemet, ami lehetővé tette és teszi a jövőben is a teremti munkát és a közgyűlés méltóságának. — elnöki beavatkozás nélküli — fenntartását. Ugy érzem, hogy ezt annál is inkább jogom van kérni az igen tisztelt bizottsági tag uraktól, mert főispánaságom elmúlt két éve alatt gondosan ügyeltem arra, hogy az elnöki tisztességgel járó kötelességszerű pártatlanságomról soha meg ne feledkezzem, — vagy bárkit is jogainak gyakorlásában korlátozzam.

A polgármester oszták kitüntetésére

— A közfelfogás szerint — folytatta ezután a főispán —, a polgármester, — aki a város bizalmából annak első polgára lett, — a saját személyében egymaga is reprezentálhatja a várost. Ebből önként következik, hogy mindaz az érdem, elismerés, vagy kiüntetés, ami a város polgármesterét éri, visszaható erejénél fogva egyaránt érinti a város minden polgárát. Ez az oka, hogy én a város közgyűlését tartottam arra ünnepélyes keretnek, hogy a polgármester urnak is meglepetést okozva átvújtsam az oszták érdemrend elsőosztályu középkeresztjét, azt a magas kitüntetést, amelyet részére az oszták államfő a belügyminiszter ur utján hozzám iuttatni kegyes volt. (A

közgyűlés tagjai helyükről felállva tapssal és éljenzéssel ünnepelték a polgármestert.)

— Hálás szívvel gondolunk az oszták kancellár urra, aki ezen kitüntetés adományozásával megbecsülte ezt a gyönyörű alföldi magyar várost is, amelynek kulturérzékéről és fejlettségéről látogatása alkalmával személyesen győződhetett meg és a nagy államférfiakat jellemző éleslátással itt tartózkodásának rövid ideje elég volt arra, hogy felismerje a mi polgármesterünkben azt a férfit, akit képességei és szülővárosa iránt érzett határtalan szeretete kiválóan alkalmassá tesznek a város vezetésére.

A főispán ezután átvújította

a piros-fehér szallagon levő biborszínű talpas-keresztet

a polgármesternek az egész közgyűlés lelkes tapsai közben.

A polgármester köszönete

A polgármester megilletődött hangon mondott a kitüntetésért köszönetet.

— A kitüntetésnek hármass értéke van — mondotta —, az egyik az, hogy egy idegen állam kancellárja egy magyar polgárt tisztelt meg vele; a másik az, hogy a kitüntetés egy magyar városnak szól, a harmadik pedig az, hogy kulturális vonatkozásu. A kitüntetés fényét át kell hárítanom azokra, akiknek köszönhető a kancellár látogatása, elsősorban a kultuszminiszterre és a főispánra, azután az államrendőrségre, amely biztosította az ünnepség rendjét, a sajtóra, amely csodálatosan szép munkát végzett és végül, ha nem is utolsó sorban a szabadtéri játékok rendezőbizottságára és a művészgárdára.

Ezután a főispán elnöki megnyitójához fűzött néhány reflexiót a polgármester.

A pártok

Ezután dr. vitéz Shvoy Kálmán altábornagy szólalt föl a nemzeti egység pártja nevében. Üdvözölte a polgármestert kitüntetés alkalmából.

— Mi följajánljuk magunkat, képességeinket, erőnket a város szolgálatára — mondotta. A választás alkalmával föl hívtam a közönséget, hogy a választás ne harc, hanem küzdelem legyen és ne maradjon utána a lelkekben harag, gyűlölet. A közgyűlési teremben sohasem a pártszenvédelem, a személyeskedés irányította a tagokat. Lehet, hogy a tagokat világnézeti különbségek választják el egymástól az országos politikában, de itt, ebben a teremben csak egyszerszó érvenyesülhet: a város érdeke. Ha valaki indítványt benyújt, ne azt nézzük, hogy melyik párthoz tartozik. Szeged közismert arról, hogy itt a hangulat kiegyensúlyozott, itt a pártok nagy célok érdekében mindig össze tudnak fogni. Szeged — sajnos — határváros lett, a határon túl mindenről tudnak, ami itt történik, tudják, hogy itt mindenkiben él egy vágy, amelyre sokat kell gondolni.

dolni, de nem szabad róla sokat beszélni. Indítványozta, hogy a jövőben a közgyűlés mindig a Magyar Hírszék-gyel kezdje munkáját. (Helyeslés.)

A liberálisok

Napirend előtt még dr. Pártos Ernő szólalt fel. A nemzeti szabadelvű párt nevében mondott köszönetet a főispán és a polgármester üdvözlő szavaiért. A várospolitika terén kell, hogy minden párt ideáljai, törekvései, céljai azonosak legyenek. Nagy örömmel és megnyugvással állapítja meg, hogy a szabadelvű párt álláspontja tökéletesen megegyezik a Shvoy altábornagy felszólalásában kifejezésre juttatott állásponttal.

— Tudjuk azt, hogy ebben a pillanatban, amikor az új munkaciklus küszöbén állunk — sem a főispánt, sem a polgármestert nem segítheti ki a köszönet szava. A köszöneten kívül a párt nevében fogadalmat tesz, hogy mindenkivel együtt fog dolgozni, aki ennek a városnak a jövőjén, a jólétén kíván munkálkodni. (Éljen minden oldalon.)

Megkezdődik a választás

Dr. Tóth Béla polgármesterhelyettes felolvasta ezután a főispán által a polgármester előterjesztésére kinevezett tiszteletbeli tisztviselők névsorát, amelyet lapunk más helyén közlünk.

A főispán kinevezte a szavazatszedő bizottságokat, majd elrendelte a névszerinti titkos szavazást — egyszerre az összes albizottságokra.

A nyomtatott szavazólapok szétosztását csak ezután kezdték meg a terembiztosok és így a közgyűlés tagjai csak most értesülhettek arról, hogy az egyes bizottságokban — hetek óta tartó tárgyalások eredményeképpen — kiket jelöltek hivatalosan. A városatyák nagy érdeklődéssel merültek el a jelölthi tanulmányozásába és néhány perc múlva csoportok alakultak, amelyek izgatottan tárgyalták a hivatalos jelölés elleni kifogásaikat. Látszott az arcokon, hogy nagyon sok csalódás történt. Az általános vélemény azért az volt, hogy a jelölések során érvényesült az a törekvés, hogy az albizottságokban arányos helyet kívánt biztosítani a közgyűlési pártoknak.

Azután megkezdődtek a húzások. Majd mindenki javított a szavazólistán. Jó időbe telt, amíg elkészülték a városatyák és a bizottsági termekben megkezdődhetett a szavazás. Maga a szavazás nem tartott sokáig, félórába sem telt és a városatyák szavazata behelyezett az urnákba, de a szavazás eredményének megállapítása annál körülményesebb és hosszadalmasabb művelet volt, hiszen a szavazásnál használt egyetlen szavazólapon nem kevesebb, mint 29 bizottságra szavaztak a városatyák és összesen 399 bizottsági tagsági helyet töltöttek be.

A kisgyűlés

Hat óra előtt megkezdtek a bizottságok a szavazatok összeszámolását, de a munka még nyolc órák is serényen folyt. Először a törvényhatósági kisgyűlés sorsa dőlt el. Rendes kisgyűlési tagok lettek az elnyert szavazatok sorrendjében: dr. Széll Gyula, Raskó Sándor, dr. Szivessy Lehel, Bakó László, dr. Kertész Béla, dr. Winkler